

จงลืมเรื่องเงินทอง ที่เสียหาย

“ความสุขคือศิลปะในการกำจัดความรู้สึกไม่พึงปรารถนาออกไปจากความทรงจำ” เป็นคำกล่าวซึ่งอุดมด้วยปัญญาอย่างน่าใคร่ครวญ โดยเฉพาะในเรื่องเงินๆทองๆ

ไม่มีใครที่ไม่เคยผิดพลาดเรื่องเงินทองในอดีต ไม่ว่าจะเป็นเงินหาย เงินลงทุนกับเพื่อนสูญเปล่า ให้เงินญาติสนิทมิตรสหายยืม แล้วหายต่อม ลงทุนไปอย่างสูญเปล่า ถูกต้มตุ๋น ให้เงินแก่คนที่ไม่ควรให้ด้วยยอดเงินที่ไม่สมควร สูญเสียโอกาสในการลงทุน กินอยู่เกินตัว จนไม่มีเงินเก็บ ฯลฯ

เหล่านี้คือความปวดใจจากสิ่งที่ได้ทำไปในอดีตในเรื่องเงินทอง คิดขึ้นมาครั้งใดก็ทิ่มใจ เกิดความไม่สุขใจหรือความทุกข์ขึ้นเสมอ

การลงทุนธุรกิจกับเพื่อนหรือญาตินั้นต้องระวังมากเป็นพิเศษ ต้องตั้งกติกาให้ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องเงินทอง การทำงาน การดูแลธุรกิจ การแบ่งปันผลกำไร ฯลฯ วัฒนธรรมในเรื่องความเกรงใจของคนไทย ทำให้ไม่พูดกันตรงๆ เก็บไว้ในใจ ปลอ่ยให้ความคลุมเครือในกติกา การจัดการธุรกิจครอบงำจนนำไปสู่ความเข้าใจผิด ในที่สุดก็เสียทั้งเงินลงทุน เสียมิตรภาพ และเสียญาติอย่างน่าเสียดาย

ธุรกิจ SME's ระหว่างคนไทยเป็นเช่นนั้นมานาน มีน้อยมากที่ธุรกิจสามารถปลอดและหุ้นส่วนรักใคร่กันมากยิ่งขึ้น ส่วนใหญ่มักไปไม่รอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าร่วมหุ้นกันหลายคนและไม่มีคนใดที่สามารถดูธุรกิจได้จริงจังและใกล้ชิด ผลที่เกิดขึ้นก็คือ ในที่สุดธุรกิจล่ม หุ้นส่วนทุกคนสูญเสียเงินลงทุน มิตรภาพร้าวราน แต่ผู้จัดการรายไปคนเดียว

การสูญเสียเงินจากการถูกต้มตุ๋นหรือเสียเงินไปในเรื่องไม่น่าเสีย เพราะจิตใจตนเองไม่เข้มแข็งพอที่จะสู้กับความเย้ายวนได้ เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ทำให้ปวดใจได้ เช่นเดียวกับเรื่องเงินยืมที่หายต่อมเพราะดูคนผิด

อย่าจมอยู่กับความเจ็บปวด

ความเจ็บปวดอย่างหนึ่งซึ่งบางคนมองไม่เห็นจนนับว่าเป็นโชคก็คือ การสูญเสียโอกาสในการลงทุนในอดีต เช่น ถ้าเอาเงินที่มีอยู่ไปซื้อที่ดินบ้าน คอนโด หรือหุ้นที่มีอนาคตดีในอดีต ก็อาจเป็นมูลค่าอีกหลาย

เท่าตัวในปัจจุบัน สำหรับบางคนที่ยังมองเห็น การสูญเสียโอกาสดีเช่นนี้อย่างชัดเจน ก็อาจนำมาซึ่งความทุกข์ได้

ความเจ็บปวดที่อาจมีมากที่สุดก็คือ การปล่อยโผล่เพเลิดเพลินกับการหาความสุขในอดีตโดยใช้เงินทองอย่างสนุกสนานในวัยที่แข็งแรง หาเงินหาทองได้คล่อง เมื่อรู้ตัวอีกครั้งก็เมื่อวันเวลาผ่านไปนานพอควร เกิดความผิดเคืองในเรื่องเงินทอง เพราะมิได้สะสมเงินทองและทรัพย์สินไว้เพื่อหาดอกผล จนเกิดความรู้สึกเสียดายโอกาสทองที่ผ่านไป เรื่องนี้เป็นเรื่องธรรมดา เพราะเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชีวิตที่ไม่อาจแก้ไขได้แล้ว เนื่องจากไม่มีใครสามารถหมุนเวลากลับได้

การรู้วิธีสร้างความมั่นคงของชีวิตในอนาคตด้วยการใช้ปัจจุบันอย่างชาญฉลาดจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง หากไม่ต้องการปวดใจในยามแก่เฒ่าที่พลังในการหาเงินทองลดน้อยถอยลง

อย่างไรก็ดี ไม่ว่าจะผิดพลาดเรื่องเงินทองในอดีตเพียงใด หากมีความสามารถในการกำจัดความรู้สึกซึ่งไม่ทำให้เป็นสุขออกไปได้ก็จะมีความทุกข์น้อยลง แต่ทุกคนมีความสามารถในเรื่องนี้ไม่เท่ากัน การเรียนรู้วิธีควบคุมความทรงจำเป็นศิลปะที่ต้องเรียนรู้และฝึกปรือ เพราะแต่ละคนมีความทรงจำเป็นของตนเอง และการควบคุมจะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยตนเองเท่านั้น

การคิดว่าอดีตคือสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว ซึ่งไม่สามารถไปเปลี่ยนแปลงแก้ไขมันได้ ดังนั้นจึงต้องยอมรับมันและเลือกที่จะจำสิ่งที่ดีที่เกิดขึ้นถ้ายังจำสิ่งเลวร้ายได้แม่นยำเพียงใดและนึกถึงมันบ่อยเท่าใด ก็เท่ากับว่าลงโทษตัวเองบ่อยเพียงนั้น ถ้าจำไม่ได้เลยก็เท่ากับว่าเราเจ็บปวดเพียงครั้งเดียวเท่านั้น

การเลือกที่จะลืมเป็นเรื่องง่าย แต่ทำได้ยาก ด้วยเหตุนี้จึงมีคนมีความทุกข์เพราะมีความทรงจำจากอดีตที่ลืมไม่ได้ คนมีปัญญาย่อมต้องพยายามฝึกฝนให้เกิดการทลายตนเองน้อยที่สุด ☺